

שְׁלַח לַחֲמֹד

פְּרִשֵּׁת זֵוִי שְׁרָה | תשפ"ו

בצדקה תכונני

גליון 400

סיפור לשבת

"וַיִּתֶּן לָוֶה אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ" (בדלצית כד, לו)

שטר מתנה כתב ליצחק על כל אשר לו כדי שיקפצו לשלח בתם (רש"י). כאשר הגיע הגאון הקדוש רבי אריה ליבוש בעל הארי דבי עלאי זי"ע לפרקו, השתדך עם בת איש נגיד שלקח על עצמו את החזקת חתנו כדי שיוכל להקדיש את עצמו אך ורק לתורה ולעבודת השם. לא ארכו הימים והאשה חפצה שבעלה יצא לעסוק במסחר. מאחר ולא רצה רבי אריה ליבוש לבטל מתורתו ועבודתו, נתפרדה החבילה. לאחר מכן דובר בו נכבדות עם בתו הצדקת של הרב הקדוש הישמח משה זי"ע שכינה באותה עת ברבנות העיר שינאווא. הישמח משה שעמד על טיבו השתוקק מאד לזכות בו, והבטיח לו נדוניה יותר מכפי יכלתו. טענה הרבנית, מדוע עלינו לקחת חתן שאחרים הוציאוהו מבתם, ועוד להתחייב בנדוניה גדולה כזו, בזמן שמציעים לנו בני עשירים מופלגים. ענה לה הישמח משה, אבאר לך במשל:

מעשה באכר שחרש בשדהו ונתקלה המחרשה בארגו שהכיל כולו פנינים. מכיוון שהאכר לא ראה פנינים מעודו, חשב הוא שהמה קטניות שהוטמנו לזריעה, ויקחם לביתו על מנת לבשלן. משעברו כמה שעות 'הקטניות' לא התרככו במים הרוותחים שבסיר, הלך האכר ונועץ בשכנו 'בבעיה'. השכן שפקח היה, ראה כי אלו פנינים, והציע לאכר לקבל ממנו קטניות טריות ואלו הוא יקח את 'הקטניות' שאינן מתבשלות. כך אכן עשו, ושמח כל אחד מהם במבוקשו ובהשגותיו. סיים הישמח משה ואמר לרבנית: הבה נמחר לזכות ב'פנינה' זו, ולא זאת אלא שאף בקש ממנה למכור את תכשיטיה כדי שיוכלו להשלים את התחייבות הנדוניה. מיד קמה הרבנית וקיימה את רצונו, כדי לזכות בחתן המשובח והנעלה.

"וַאֲבֵא הַיּוֹם אֶל הָעֵץ" (בדלצית כד, מז)

היום יצאתי והיום באתי, מכאן שקפצה לו הארץ (רש"י). מסופר על אחד מתלמידי הבעל שם טוב הקדוש זי"ע שהוצע לו שידוך עבור בנו עם בתו של יהודי עשיר מעיר רחוקה. לאחר שברר היטב וכראוי, והוטב הרעיון בעיניו, יצא ונסע לאותה עיר לכתיבת התנאים. באמצע מסעו נכנס לאכסניה שבדרך על מנת לפרוש ולאגור כוחות לקראת המשך דרכו, ופגש בכמה חסידים. מששמעו על מטרת נסיעתו, הבהירו לו כי מכירים הם את הצד המדובר והמליצו לו להמנע מהשידוך, כאשר הם מונים חסרונות רבים ודברי גנאי על אבי הכלה ובתו. נענה אותו חסיד ואמר להם, עכשו התבהר לי לשם מה היה לאליעזר צורך בקפיצת הדרך ולאן מיהר כל כך, שכן אלו היה הולך במסע הרגיל והארוך, היה נכנס לנחם באכסניות, והיה פוגש שם אנשים אשר היו נעשים 'מבינים' ומביעים את דעותיהם השליליות על בתואל ורבקה, ומי יודע אם במצב זה היה בא השידוך לידי גמר, על כן קפצה לו מיד הדרך לבל יופרע הוא על ידם בשליחותו...

(סיפורי צדיקים)

הפלא ופלא

אוצר בלום של פלאי פלאות מגנוי קדם

דיפוס יאקולוס

אות ד חז"ל מספרים על עכבר שחציו בשר וחציו עפר. בעל "תפארת ישראל" ("יכין ובוועז" חולין ט, ו) כותב, שבמצרים נחזה עכבר כזה, ששמו "דיפוס יאקולוס", שראשו, חזהו וידיו בנויים יפה, ואילו אחוריו מגולמים ברגבי אדמה.

דלועין

השמעת קולות מועילה מאוד לגידול דלועים. כן מובא ב"מדרש תלפיות" (ענף ירקות): "הדלועין ניכר פעולת הירח בהם, ובעת הגידול יולד קול, ונראה לפי הנהוג אצלנו כי הקול יעזור למהר גידולם, ובמין קישואים גם כן כי יתקעו בשופר בעת יציאת פירותיהן הוא עוז גדול למהר להוציאם."

דליקה, שריפה

נר שנפל על המפה שבת וקיים חשש שריפה - יש לקחת חתיכה מהחלה של שבת ולהניחה ליד הנר, והנר יתכבה מעצמו. דבר זה נמסר בקבלה מה"ח"ם סופר". כן העיד בעל "שבט מיהודה", שראה את חמיו - בנו של ה"ח"ם סופר" - כך נוהג כשהנר היה נופל בשבת, "והיה לו זה בקבלה מאביו מרן ה'ח"ם סופר".

קבלה בדינו, כי אדם שפרצה שריפה בנכסיו, לא ירחק היום והוא יתעשר. כן מבואר בספר "דרך מצותיך" (עמוד קיד): "שמעתי מפי קדושי עליון, על שאומרים ומרגלא בפומא דאינשי, שאחר השריפה מתעשרים, יען כי השתלשלות מידות העליונות: חסד, דין ורחמים: ולזאת, אחר מידת הדין בשריפה, מתעורר מידת הרחמים, שהיא גדולה ממידת החסד שבתחילה". סימן לדבר: "שרף" בגימטריה 580, כמנין "עשיר".

גדולי ישראל קיבלו במסורת, כי "אדם שזהיר להדליק נר הבדלה פעם נוספת אחר שכיבוהו - ינצל משריפות, והוא בדוק ומנוסה". כן מבואר בספר "אלף כתב" (אות תלט), בשם הראב"ד רבי זלמן באניהאט זצ"ל, שכן קיבל במסורת. בשנה שחל יום הכיפורים בשבת - מצויים שריפות רבות. כן מבואר בספר "אלף כתב" (אות סח): "שמעתי, שבשנה שחל יום צום הכיפורים בשבת קודש, שכיחים ר"ל הרבה שריפות בשנה ההיא, וכן ראו כבר כמה וכמה פעמים."

ר"ת	יציאה	כניסה	ירושלים
17:57	17:18	16:05	ירושלים
17:54	17:20	16:21	תל אביב
17:54	17:18	16:12	חיפה
17:58	17:21	16:23	באר שבע

צדקה ומרפא

מעשי צדקה של אנשי התנ"ך והש"ס

רבי אליהו חיים מייזל, ענק החסד
השידוד האכזר שלבו לא נשבר

היה זה בליל קיץ אחד, הגיעה ברככת ללודו' אשה סוחרת מעיר הורודוק לשם קניית סחורות, ובכיסה 800 רובלים. היא שכרה עגלון שיוביל אותה לאכסניית יעקב יצחק זקס, איש ישר ונשוא פנים שכל באי לודו' התאכסנו אצלו. העגלון הרגיש בתמימותה של האשה שזו הפעם הראשונה שהיא נוסעת לכרך הגדול, הוא הריח גם את ריח הכסף ומיד התלקחה בו מלחמת היצר: להוביל אותה למלון או לקחת את כספה... בין כה וכה הגיעו לסמטה אפלה, ומבלי לחשב הרבה ירד העגלון מדוכן העגלה, פנה אל האשה ואמר לה: אם תמסרי לי את הכסף מרצון, אשאירך בחיים ואם לא – דינך למות. האשה נבהלה בשמעה דברים אלה, היא התחננה ובכתה בדמעות שליש כי הכסף אינו כספה, וחלק ממנו לותה ברבית. היא הפצירה בו כי יחוס עליה ועל טפה, אף העגלון שלא שעה אל דבריה, דרש בתקף את כספה. הסוחרת מסרה לו בלית ברירה את הכסף והציגה את חנייה, היא נשארה ברחוב בודדה ועוזבה, והגשם השוטף הוסיף אף הוא חרדה בלבה. מיאשת ורצונה הגיעה לאכסניה, עולמה חשך עליה. ברגעי יאוש אלה נזכרה ברבי אליהו חיים מייזל, והחליטה לשאול בעצתו. כשהאיר לבקר אצלה האשה אל רבי אליהו חיים וספרה לו את דבר השוד. הרב הקשיב בתשומת לב

אני אחזיר מיד את כל הסכום בשלמותו וחסה עלי

ושאלה למראהו החיצוני של העגלון, וצנה עליה להשאר – אל תמסרני לידי הגויים. ולי הורים זקנים ותשושים כמה ימים בלודו'. באותו יום פנה רבי אליהו חיים אל שפלי לכלכלם ולדאג למחסורם, כי לא אחזר עוד ראש המשטרה בבקשה לערך בקרת של כל העגלונים לסורי". הרב לא הוציא הגה מפיו, תכף בגמר בעיר. ראש המשטרה לא ירד לסוף דעתו של הרב, אולם ה"בקרית" נשב בעגלת הפושע וצנה להובילו לביתו. לא חשש למלא את בקשתו. כל העגלונים התיצבו העגלון הוציא ממחבואו את כל הכסף ומסרו לרב. במשטרה, בהתאם לפקדה, איש לא נעדר. הם עמדו בטור רבי אליהו חיים התרה בו, שאם יוסיף וינעשה כנבלה ארך מוכנים ומזומנים לשמע את דברי הבקרת, אולם הזאת מרה תהיה אחריתו. העגלון נשק את ידי הרב במקום ראש המשטרה הופיע רבי אליהו חיים מייזל וצעד ובקש את סליחתו. מאשרת, חזרה האשה לביתה לעבר השוורת. הוא החל לשוחח עם העגלונים על דא ובנדא כל הסחורה שהתעתדה לקנות. היא ספרה לכל והא, והם אף החלו להתנות בפניו את צרותיהם, מי על אנשי העיר על רחמנותו וחקמתו הגאונית של רבי מחלת אשתו ומי על צער גדול בנים. והרב עובר מאחד אליו חסידים חיים מייזל ועל הפדות שהביא לה בעת צרה.

עונה פסולה

פעם בקש הגאון רבי אליהו חיים מייזל זצ"ל מאחד מנכבדי העיר לודו' לקבל על עצמו לערך מגבית לדבר שבצדקה. הצטנע האיש הנכבד ואמר: וכי מי אנכי שאעמד בראש מפעל חשוב כזה? החזיר לו רבי אליהו חיים: במקום מצנה אסור לנהג בענוה: וראיה לכך: על הפסוק "ויקח משה את עצמות יוסף עמו" – אמרו חז"ל שבני ישראל מסרו למשה את המצנה הזאת, משום ד"כבודו של יוסף בגדולים יותר מבקטנים" (סוטה יג). ותמהו: הרי האיש משה היה עני גדול מאד, כלום חשב את עצמו לגדול? אלא ללמדנו שבמקום מצנה אין נוהגים בענוה.

ישמחו במלכותך

סוד פחה הגדול של השמחה בשבת המלכה

פרק י' | סעודות האצילות - גדלות ומעלת סעודות השבת

אחד הדברים החשובים ביותר בשבת המלכה זה סעודות השבת אשר בהן מקיימים את מצות ענג שבת, כמו שכתוב: (ישעיה נח) "וקראת לשבת ענג" ולמדו מכך חז"ל שמצנה לענג את יום השבת במאכל ומשתה בשלש סעודות.

וסעודות אלו הן כבודה ונשיבותה של שבת המלכה, ולכן כתבו חז"ל (מדרש תנחומא פ' בראשית) שהן חשובות אפילו יותר מאכלת תעניות בימות החל.

וכאשר אנו מתבוננים במעלתם ובשכרם של כל מי שעורך את שלשת הסעודות בשבת, אנו רואים בדברי חז"ל, בגמרא ובמדרשים ובהר הקדוש, שהשכר על כך הוא עצום מאד לאין שעור, וכמו שכתבו חז"ל (שבת ק"ח): כל המקום שלש סעודות בשבת, נצול משלש פרעניות: מחבלו של משיח, ומדינה של גיהנם, וממלחמת גוג ומגוג.

וכל המענג את השבת נותנים לו כל משאלות לבו, ונותנים לו נחלה בלי מצרים, ונצול משעבוד מלכויות.

וכן הזהר הקדוש בכמה מקומות (יתרו פח ע"א, אמור צ"ד ע"א ועוד) מפליג מאד בשכרו ובמעלתו של כל מי שמקיים את שלשת הסעודות של שבת.

אבות ובנים

6. האם צבי הוא חיה טהורה?

1. עם כמה גמלים יצא אליעזר עבד א. כן.
- ב. לא.
- א. 5
- ב. 10
- ג. 15
- ד. לא ידוע.

7. העוסק במצווה פטור?

- א. מלאכול באותו יום.
- ב. מן המצווה.
- ג. מלשנות באותו יום.
- ד. מלישון באותו יום.

8. למי חתר ה' חתירה תחת כיסא הכבוד וקיבלו בתשובה?

- א. חזקיה המלך.
- ב. ירבעם בן נבט.
- ג. מנשה המלך.
- ד. רבשקה, בנו של חזקיה.

9. כיצד היה נותן מר עוקבא צדקה לעניים כסתר?

- א. משליך את הכסף לעניים דרך סדק שבדלת.
- ב. בתוך מעטפה בעילום שם.
- ג. קונה מצרכים ושם מאחורי הדלת.
- ד. היה שולח את הכסף על ידי בניו הקטנים.

5. מהי תפילת הבינו?

- א. שייתן לאדם חכמה.
- ב. שייתן לאדם בינה יתרה.
- ג. תפילת עמידה מקוצרת במקרים מיוחדים.
- ד. אותה חוננתנו הנאמרת במוצאי שבת.

10. כמה פרשיות יש בחומש ויקרא?

- א. 15
- ב. 12
- ג. 11
- ד. 10

תשובות

1. א. 2. ב. 3. א. 4. א. 5. א. 6. א. 7. ב. 8. ד. 9. ב. 10. ג.

"וַיָּגַע וַיָּמָת אַבְרָהָם בְּשִׁיבָה טוֹבָה זָקֵן וְשָׁבַע, וַיֹּאסֶף אֶל עַמּוּיוֹ". (בראשית כד, סז).

(החשע"ט) את המלים "זָקֵן וְשָׁבַע" – תרגם אונקלוס: סִיב וְשָׁבַע יוֹמִין (וראה מפרשים). ונ"ל בס"ד שיש לשאול: מדוע לא כתוב במפורש בפסוק "ושבע ימים" כמו בכמה מקומות, וכתוב רק "ושבע"?

אלא יש לומר שכיון שנחסרו ה' שנים משנותיו של אברהם מפני עשו, לא נכתב באופן מלא "ושבע ימים" אלא ושב. וכן מצאתי שכתב הרב "שפתי חכמים", על מה שכתב רש"י לקמן בפרשת תולדות על הפסוק "ויזד יעקב נזיד", וזו לשונו של רש"י: וְאוֹתוֹ הַיּוֹם מֵת אַבְרָהָם, שְׁלֹא יֵרָאֶה אֶת עֶשָׂו בֶּן בְּנוֹ יוֹצֵא לְתַרְבוֹת רָעָה, וְאֵין זֶה שִׁיבָה טוֹבָה שֶׁהִכְטִיחוּ הַקַּב"ה, לְפִיכָךְ קָצַר הַקַּב"ה ה' שָׁנִים מִשְׁנוֹתָיו, שִׁיִּצְחָק חֵי ק"פ שָׁנָה, וְזֶה קַע"ה שָׁנָה. עכ"ל.

וכתב על זה בשפתי חכמים: וְאֵם תֹּאמַר: דִּילְמָא הֲגִיעוּ עַת שְׁנוֹתָיו לְמוֹת! וַיֵּשׁ לְוֹמַר: מִדְּכָתִיב גָּפִי אַבְרָהָם (פעיל כה, ח) "זָקֵן וְשָׁבַע" וְלֹא כָתִיב "יָמִים", כְּמוֹ גָּפִי יִצְחָק (לפניו כה, ט): "זָקֵן וְשָׁבַע יָמִים", וְכֵן בְּשָׂר צְדִיקִים. עכ"ל.

ונ"ל בס"ד שנרמז בכתוב שמת אברהם אע"ה טרם זמנו כדי שלא יראה את עשו בן בנו יוצא לתרבות רעה, שכן "ושבע" אותיות "בַּעַשׁוֹ", כלומר בעשו היתה תלויה מיתתו, שמת טרם זמנו, שלא יראה בקלקלתו. ודוק.

[ונ"ל בס"ד שאפשר עוד להוסיף לימוד להנ"ל, שכתוב כאן "ושבע", וכתוב (משלי יט, כב): "יִרְאֵת ה' לְחַיִּים, וְשָׁבַע יֵלִין פֶּל יִפְקֹד רָע". ויש לדרוש פסוק זה על אברהם: "יראת ה' לחיים" – מי שהוא ירא ה', זה יוסיף לו חיים, כמו אברהם אע"ה דכתיב ביה "כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה". אלא שלעיתים דווקא מפני שאוהבו ה', מקצר ה' את ימיו, כדי ש"שבע ילין" בשיבה טובה וללא צער, ו"בל יפקד רע" – שלא יודע לו שבן בנו נהיה רע].

{תורת מאיר | הרב מאיר מושיאשווילי שליט"א}

החפץ חיים

קונטרס אהבת ישראל

פרק ב' - בו יבואר עד כמה מגיע עון של שנאת חנם, ועד כמה הקפידה בו התורה

עוד בא וראה כמה הקפידה התורה על לאו זה של שנאת חנם, מצינו בענין הלאו של לא תטור שאחז"ל: איזו נטירה, אם אומר אדם לחבירו השאילני קרדומך ואמר לו לאו, למחר אומר לו השאילני מגלך, אומר לו: הא לך, ואינו כמותך שלא השאלתני, זו היא נטירה. הרי חזינן דאף שמשאיל את החפץ שמבקש ממנו, אם רק אמר לו איני כמותך שלא השאלתני, הוא עובר על לאו דלא תטור, דגלי דעתיה ששנאה טמונה בלבו על חבירו. עוד איתא בגמ' (סנהדרין כ"ז:) דמי שלא דיבר עם חבירו מחמת איבה שלושה ימים נקרא שונא, ופסול לדון לו דין, בין לרבנן ובין לר' יהודה עיי"ש. והנה מצוי מאד בין אנשים, שלפעמים בשביל סכסוך דבר קטן שהיה ביניהם יש להם תרעומת זה על זה, אף ששנאה גמורה אינה נראית ביניהם, אך מכל מקום אינם רוצים להפגש יחד, ובלשון בני אדם נקרא ענין זה שאינו שוה בשוה עמו, אבל באמת הרי חזינן מגמרא הנ"ל שבענין כזה נקרא שונא ועובר על לאו דלא תשנא את אחיך בלבבך. ועל כן צריך האדם שיתבונן בדבר זה, שאפשר שבשביל דבר קטן יכשל האדם בעון החמור הזה, שהוא נורא מאוד.

הגה"ק רבי אברהם אזולאי זי"ע | יום ההילולא - כ"ד מרחשון

הגה"ק מוה"ר אברהם אזולאי זצ"ל. נולד בשנת ש"ל. גאון וחסיד מגדולי המקובלים, וזקינו של החיד"א. מפורסם במופתיו. בשנת ש"ע"ה עלה לארץ ישראל. כיהן כרב בעזה ובחברון. נפטר כ"ד חשוון שנת ת"ד ומנו"כ בחברון. חיבר ספר "בעלי ברית אברהם", וכן, ספר חסד לאברהם, ועוד.

רבינו אברהם ב"ר מרדכי אזולאי, נולד בפאס שבמרוקו כשני דורות אחר גירוש ספרד. מקובל שרבינו נולד בשנת ש"ל בערך, וכך הוא מתאר את ימי ילדותו: "כל ימי גודלתי בין החכמים על ברכי התורה, ומנעורי הדריכוני יום ליום, מדי שבת בשבתו אביע אומר ולילה ללילה אחוה דעת... (בהקדמה ל"בעלי ברית אברהם"). ואכן, באותם ימים עדיין היתה פאס "עיר גדולה במעלה ותהילה, עיר של יקרים וחכמים אנשי סגולה מיוחדים". וכך כותב רבינו בהגיעו לעזה: "זכרתי ימים מקדם כאשר הייתי בימי חורפי בחלד עיר מולדתי פאס... ואני בקרב חכמים ושלמים (וכן רבי') [ואני] יושב בשבת תחכמוני להתחמם כנגד גחלתם בעמלה של תורה, בהווית דאביי ורבא". אולם גם תקופת הזוהר של יהדות פאס הגיעה לקיצה... יש לשער שעזב בעקבות המאורעות שהתרחשו בשנים שס"ד-שס"ו... (נפלאות הצדיקים)

גם אתם יכולים לתמוך בעלון העמותה ולזכות בהקדשה!

הקדשה למשך חודש

הקדשה לשנה שלמה בעלון

זכות ביזכיו הרבים

הקדשה חד פעמית בעלון

חלוקת סלי מזון שבועיים

מתן ומענה לחוסרים ביתיים בסיסיים

חלוקת סלי לידה ליולדת ולתינוק

ועוד פעילויות תמיכה בחגים ומועדים

הצטרפו אלינו ותמכו בהגדלת הצדקה והחסד למשפחות עמותת "בצדקה תכונני" שמה לה למטרה לספק ולדאוג לצרכיהם של משפחות מעוטי יכולת כלכלית ע"י מתן סיוע כלכלי רחב היקף העמותה פועלת ללא מטרת רווח כלל!

דרכי התקשרות לקבלת והפצת העלון:

aloni@gamah.org - מייל לכל מטרה

WWW.GAMAH.ORG אתר העמותה

054-6091685 | 054-4785404

לתרומות

בנק לאומי (10) | סניף 858 | מספר חשבון 06555085 | מס' עמותה 580643104

קוד מוסד להרשאה בחשבון הבנק 21965

ניתן לתרום גם דרך "נדרים פלוס" ונדרים ובאשראי בטלפון ובאתר

לתרומה סרוק את הברקוד

המלכת את חברך?

"וַיִּקַּם אַבְרָהָם מֵעַל פְּנֵי מֶתוֹ וַיְדַבֵּר אֶל בְּנֵי חֵת" (בראשית כג, ג).

בספר התורה, מעבר לדינים, יש גם הדרכה יש מוסר, יש דרך חיים. כיצד חיים? רבנו הרמח"ל, זכותו יגן עלינו אמן, אומר שחייב אדם לחשוב חשבון נפשו ולשאול עצמו מה עשו אבות העולם שכך חשק בהם ה'.

לחתור למצוא את התשובה ולהשתדל ללכת בדרך האבות. פרט אחד מתוך הפרשה אברהם אבינו מבקש לקבור את שרה, מתו מוטל לפניו וצריך לנהל משא ומתן עם עפרון החיתי אבל לפני כן ויקום אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת'.

הסביר הגאון רבי ירוחם ממיר זכר צדיק ברכה מה העניין הזה שכתוב ויקום מעל פני מתו כשאברהם הוצרך לדבר עם בני חת הוא קם ויקום כאילו לא היה מתו מוטל לפניו מדוע? כיוון שהוא צריך לדבר עם בני אדם ומצד כבוד הבריות הסיר מעליו דמעותיו, רחץ פניו, צערו בליבו טמן דאגתו בליבו שם והיה כלא היה.

אם מדבר הוא עם בני אדם אין כבודם שידבר איתם ודמעותיו על לחייו ולהיותו מייבב אלא שלט על עצמו ורגשותיו דיבר עמם ופניו מסבירות כי זהו כבוד הבריות.

בנתיבות המחשבה. ערב אחד עלה למעונו ומצאו לומד כדרכו בדברי תורה ולפתע חותנתו של האברך עמדה בפתח והסתכלה לעברם בהקפדה. האברך ראה והתעלם ממבטה והמשיך בשיחתו בשלוות נפש ובפנים קורנות. נסוגה החותנת, עברו דקות ושבה לפתח, מבטה זועף כפליים. החתן רואה ולא שם לב החותנת נבלעת באפלולית המסדרון השיחה נמשכת בנועם, החותנת מציצה שוב עיניה כשפודים והאברך משוחח באדיבות ובשלווה. עד שהשיחה הסתיימה בשעת לילה מאוחרת וכן הישיבה שב לביתו, למחרת בתפילת השחרית נודעה בבית כנסת הבשורה - לאברך נולדה הלילה בתו הבכורה. הוברר שבמשך כל השיחה שהוא דיבר עם בן הישיבה רעייתו ישבה על המשבר בחדר הפנימי וניתן לשער את סערת הרוח של האברך, ודאי שהיה במתח כדרכם של העומדים להיות אבות ודאי רצה לומר תהילים למען האם והעובר, ביקש להיוודע מה שלומה מה אומרת המיילדת האם הלידה קרובה ולכן באה החותנת ביקשה לרמוז שיש לסיים את השיחה, זו לא העת המתאימה והיא צדקה, אבל כשאדם עולה לשמיים בבוא העת הוא נשאל 'המלכת את חברך בנחת רוח'?

את השליטה המוחלטת של האדם על רוחו למען כבוד הזולת. שמו של האברך רבי ירוחם ממיר, הוא שאמר את הדברים שאמרנו בתחילה על הפסוק ויקם אברהם מעל פני מתו שהשיח מליבו את אביו וצערו כשבא לדבר עם בני אדם מפני כבוד הבריות, זה לא דרשה אלא אורחות חיים אורחות חיים גם לומדים את זה מאבות הקדושים כמו שאמרו חכמים במשנה הוא היה אומר קודם הוא היה אחר כך הוא היה אומר כי הוא היה אומר רק מה שהוא היה. רבי ירוחם ממיר שדורש את הדרשה ויקם אברהם על פני מתו כי הוא הולך לדבר עם בני אדם אז מה הוא יהיה עם דמעות? יהיה בצער מייבב? צריך לדבר עם הבריות בפנים צוהלות כך התנהג הוא בעצמו כשהיה אצלו בן הישיבה. אשתו כורעת ללדת בחדר השני כי יש דין אם המלכת את חברך בנחת רוח? נו ואנו אם מותר לומר, כל דכורך ניכר על פניו כל עננה בליבו מקרינה מיד על סביבותיו וכבר משדרים קוצר רוח מרירות עוקצנות מענישים את הסביבה, את החברה, את בני המשפחה בדכאונו ובמצבי רוחנו מתי מתי יגיעו מעשינו למעשי אבותינו והלוואי לפחות בשטח זה המלכת את חברך בנחת רוח?

מתוך הרצאתו של כבוד הרב אמנון יצחק שליט"א

בבית מדרש קהילות פז, בבני ברק

בתאריך 11.11.2014

לשמיעת שיעורים והרצאות חייגו (גם מטלפון כשר) 077-3532243

המקרה הזה הותיר חותם כה עז בנפשו של בן הדברים האלה נפלאים אבל הם יאירו לנו הישיבה עד שהחליט ללכת בדרכי האברך הזה. שבעתיים כשנספר עוד אותם. סיפור היה זה עזב את ישיבתו וישבת טלס ונסע ללמוד בקלם לפני כמאה שנה, בחר ישיבה צעיר בן 19 שם היה בית היוצר של אישי תנועת המוסר. שנים שב לעירו לבין הזמנים בחופשת הקיץ מקום לימודו של אותו אברך לימים היה ומצא אברך צעיר שנישא לפני כשנה לבת למשגיח נודע בישיבת לומז'ה המעתיירה המקום והתגורר בבית חמים. אברך תלמיד חכם וכשפרסם בין הישיבה את ספרו יסודי הדעת בקיאיותו נרחבת עיונו מעמיק אישיות קורנת יסודות בעיקרי ההשקפה הנכונה מצא לנכון כובשת דמות מופת וכן הישיבה היה סר לביתו לפרסם בהקדמתו את הסיפור כדי להכיר תודה לפלפל עמו בדברי תורה ולהעפיל במחיצתו לאותו אברך שגילם בעיניו את תנועת המוסר

להצלחת כל עם ישראל
שיפלו אויבינו ויחזרו
כולם לשלום לביתם
מהרה

לזיווג הגון מהרה
שלומי בן רינה
אריאל בן רוזה
אבנר מואיז בן משה

לעילוי נשמת
רחל בת אהרן ויפה
אמנון בן בלהה
גיורא בן שרה וישראל

לזרע של קיימא
טוֹפֵּה בת אילנה
לעילוי נשמת
אהרן בן יחיא

לעילוי נשמת
ציון בן יהודה
אבנר בן יהודה
אפרים בן שושנה

להצלחת מוסדות
'לדעת חכמה ומוסר'

לרפואה שלמה מהרה
חיים שמואל בן חנה
דייזי בת חביבה
מיטל בת סולטנה
רינה בת איבון

לעילוי נשמת
מאור גוזי בן משה
יוסף בן דונטה
יוסף בן שושנה ימיני